

Lieta Nr.131033714
Nr.104AA-0495-15/20

SPRIEDUMS

Rīgā, 2015.gada 11.decembrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija šādā sastāvā:

tiesnesis	G.Kveska
tiesneses	L.Šteinerte un I.Vīgante

izskatīja rakstveida procesā administratīvā pārkāpuma lietu sakarā ar sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Sanitex" pilnvarotas pārstāves apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 20.marta spriedumu, saskaņā ar kuru atstāts negrozīts Konkurences padomes 2014.gada 23.aprīļa lēmums Nr.23, bet sabiedrības ar ierobežotu atbildību "Sanitex" sūdzība noraidīta.

Aprakstošā daļa

2014.gada 4.aprīlī Konkurences padomes Izpilddirekcijas (turpmāk - KPI) juriskonsulte sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu AR Nr. 600068 par to, ka 2014.gada 25.martā Rīgā, Vienības gatvē 109 SIA "Sanitex" (reģistrācijas Nr.40003166842) nepildīja KPI amatpersonu likumīgās prasības un nenodrošināja piekļuvi SIA "Sanitex" darbinieku M.Rajeva un K.Gruduļa datoros esošajai e-pasta sarakstei, nesniedza KPI amatpersonām pieprasīto informāciju par SIA "Sanitex" sadarbību ar SIA "Maxima Latvija" un citiem tirdzniecības tīkliem tādējādi neizpildīja KPI amatpersonu likumīgās prasības.

Protokolā AR Nr. 600068 norādīts, ka ir pārkāpts Konkurences likuma (turpmāk - KL) 9.panta piektās daļas 1.punkts un 3.punkta "a" apakšpunkts, līdz ar ko izdarīts Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - LAPK) 175.⁵ un 175.⁶pantā paredzētais administratīvais pārkāpums (lietas 20.-23.lpp.).

Konkurences padomes priekšsēdētāja S.Ābrama 2014.gada 23.aprīlī pieņēma lēmumu Nr.23 (turpmāk - Lēmums) uzlikt SIA "Sanitex" (reģ.Nr.40003166842) naudas sodu EUR 3000 (trīs tūkstoši) apmērā (lietas 30.-39.lpp.)

SIA "Sanitex" minēto Lēmumu pārsūdzēja tiesā un ar Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 20.marta spriedumu Konkurences padomes 2014.gada 23.aprīļa lēmums Nr.23 atstāts negrozīts, bet SIA "Sanitex" iesniegtā sūdzība noraidīta (lietas 117.-30.lpp.).

Pirmās instances tiesa spriedumā atzinusi, ka lietā ir strīds par to, vai SIA „Sanitex” darbiniekiem bija pamats nenodrošināt KPI amatpersonām pieeju M.Rajeva un K.Gruduļa datoros esošajai elektroniskā pasta sarakstei.

Spriedumā norādīts, ka tiesu praksē ir nostiprinājusies atziņa, ka amatpersonu fiksētās un norādītās ziņas par pārkāpuma izdarīšanas apstākļiem nav absolūtas ticamas un neapstrīdamas, tomēr tām ir augsta ticamības pakāpe. Lai konstatētu, ka amatpersona ir sniegusi nepatiesas

ziņas, ir nepieciešami pārlicinoši pierādījumi un pirmās instances tiesa nav atradusi lietā nevienu ticamu un pārlicinošu pierādījumu tam, ka amatpersonas būtu ieinteresētas sastādīt sūdzības iesniedzējam administratīvā pārkāpuma protokolu sagrozot lietas faktiskos apstākļus.

Pirmās instances tiesa norādījusi, ka KL 9.panta piektās daļas 1.punkts paredz vispārīgos noteikumus, kas jāievēro pieprasot informāciju, savukārt minētā panta piektās daļas 3.punkts paredz jau konkrētas Konkurences padomes tiesības apmeklējuma laikā pie tirgus dalībnieka. Tādējādi KL 9.panta piektās daļas 1. un 3.punkts nav viens otru izslēdzoši, bet gan papildinoši, un nevar atzīt, ka nebūtu pieļaujams šīs normas piemērot vienlaicīgi.

Spriedumā norādīts, ka saskaņā ar KL 9.panta piektās daļas 3.punkta "a" apakšpunktu Konkurences padomei ir tiesības pieprasīt dokumentus (arī elektroniskā veidā sagatavotus, komercnoslēpumu saturošus dokumentus), līdz ar to, nav konstatējams, ka Konkurences padomes informācijas pieprasījums pārkāptu Satversmē nostiprinātās privātpersonas pamattiesības uz korespondences neaizskaramību.

Spriedumā atzīts, ka saskaņā ar Lēmumā norādīto, Konkurences padome ir skaidrojusi katrā konkrētā pārkāpuma būtību, secinot, ka sūdzības iesniedzējas darbībās ir saskatāms gan LAPK 175.⁵ pantā, gan arī 175.⁶ pantā norādīto pārkāpumu sastāvs.

Vienlaikus tiesa secinājusi, ka Lēmuma 8.4.punktā norādīts, ka ņemot vērā to, ka minētajos pantos ietvertie pārkāpumi ir vienlīdz būtiski, savstarpēji saistīti, papildinoši un to rezultātā tika liegta piekļuve tirgus dalībnieka rīcībā esošajai informācijai, tad naudas sods par abiem pārkāpumiem ir nosakāms vienādā apmērā, tos atbilstoši LAPK 35.panta otrajai daļai ieskaitot vienu otrā. Līdz ar ko tiesa secinājusi, ka nav pārkāpts dubultās sodīšanas princips.

Pirmās instances tiesa atsaucoties uz LAPK normām un pamatojoties uz lietā esošajiem pierādījumiem, secinājusi, ka lietā ir pietiekami pierādījumi SIA "Sanitex" pārkāpuma konstatēšanai, līdz ar to atzinusi, ka SIA "Sanitex" ir izdarījusi LAPK 175.⁵ un 175.⁶ pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Par Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 20.marta spriedumu SIA "Sanitex" pilnvarota pārstāve, valdes locekle S.Orlova (turpmāk - sūdzības iesniedzēja) ir iesniegusi apelācijas sūdzību.

Sūdzības iesniedzēja atsaucoties uz sprieduma saturu norāda, ka rajona tiesa atzinusi, ka lietā nepastāv strīds arī par to, ka konkurences padomes darbinieki apmeklējuma laikā lūdz nodrošināt piekļuvi elektroniskās sarakstes informācijai par mazgāšanas līdzekļu iepirkšanu un pārdošanu.

Sūdzības iesniedzēja norādījusi, ka SIA "Sanitex" nepiekrīt KP un rajona tiesas konkurences likuma un LAPK tiesību normu interpretācijai.

Sūdzībā norādīts, ka nepareizas KL 9.panta piektās daļas 1. un 3.punkta interpretācijas rezultātā KP un rajona tiesa ir kļūdaini noteikusi KP tiesību apjomu, rezultātā nonākot pie kļūdaina secinājuma, ka SIA "Sanitex" nav pildījusi KP likumīgās prasības un atzinušas šo darbību par administratīvo pārkāpumu, piemērojot sodu.

Nepareizas LAPK 175.⁵ un 175.⁶ panta interpretācijas rezultātā ir nepamatoti konstatēti divi pārkāpumi SIA "Sanitex" rīcībā, secīgi divreiz sodot par vienu un to pašu rīcību.

SIA "Sanitex" nepiekrīt KP un rajona tiesas norādītajam, ka lietā nepastāv strīds par to kādā veidā KP lūdz nodrošināt piekļuvi elektroniskajā sarakstē esošajai informācijai. Šo apstākļu nepārbaudīšana var būtiski ietekmēt SIA "Sanitex" rīcības tiesiskuma novērtējumu. SIA "Sanitex" uzsver, ka vienīgais KP pieņemamais informācijas iegūšanas veids apmeklējuma laikā bija, ja tiek nodrošināta iespēja tai pašrocīgi atlasīt, iepazīties un izdrukāt interesējošo informāciju no SIA "Sanitex" elektroniskās sarakstes.

Sūdzības iesniedzēja par nekorektu un nepamatotu uzskata tiesas norādi, ka SIA "Sanitex" pārstāves tiesas sēdē sniegtie paskaidrojumi ir kā arguments, lai izvairītos no administratīvās atbildības. SIA "Sanitex" jau iepriekš ir norādījusi, ka tās ieskatā KP pārkāpj savu pilnvaru apjomu un uzdod pienākumu veikt prettiesiskas darbības. Savu viedokli SIA "Sanitex" pamatoja ar Satversmē nostiprinātām privātpersonas pamattiesībām.

Diemžēl ne KP, ne tiesa nav uzskatījusi par nepieciešamu vērtēt pēc būtības SIA "Sanitex" argumentus attiecībā uz KP pieļauto KL 9.panta piektās daļas 1. un 3.punkta interpretācijas kļūdu attiecībā uz KP pilnvaru apjomu, ņemot vērā Satversmē nostiprinātās cilvēktiesības. Rajona tiesa tikai atsaucoties uz faktu secinājusi ļaunprātīgu, apzinātu nolūku izvairīties no atbildības.

Sūdzībā norādīts, ka ne Satversmes aizsardzības birojs, ne Drošības policija, ne Valsts policija, ne Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs vai kāda cita tiesībsargājoša iestāde nav tiesīga bez tiesas vai prokuratūras sankcijas iekļūt privātpersonas īpašumā, lietot tās īpašumu bez tās piekrišanas, iepazīties ar tās korespondenci, balstoties tikai uz vispārēju pienākumu iegūt informāciju, novērst un atklāt iespējamu pārkāpumu vai noziedzīgu nodarījumu un veikt preventīvo darbu.

Atsaucoties uz nepamatotu cilvēktiesību ierobežošanu sūdzībā citēts KL 9.panta piektās daļas 1 un 3.punkts, norādīts uz Satversmē noteiktajām cilvēktiesībām kā indivīda aizsardzības tiesībām pret valsti, kā arī juridiskas personas kā cilvēktiesību subjektu un ar likumu noteiktām tiesībām ierobežot cilvēktiesības, iestādes rīcības brīvību, samērīgumu cilvēktiesību ierobežošanā un pienākumu pildīt iestādes prasības, interpretējot un izdarot savus secinājumus.

Sūdzībā arī norādīts uz darbinieka darba elektroniskās sarakstes statusu un dubultās sodīšanas aizliegumu.

Sūdzības iesniedzēja lūdz atcelt Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 20.marta spriedumu un Konkurences padomes 2014.gada 23.aprīļa lēmums Nr.23 pilnā apmērā un izbeigt lietu (lietas 128.137.lpp.).

Par SIA "Sanitex" iesniegto sūdzību Konkurences padome 2015.gada 6.jūlijā iesniegusi viedokli (lietas 150.-152.lpp.).

KP norādījusi, ka iepazīstoties ar sūdzībā norādītajiem argumentiem un izvērtējot tos, KP konstatējusi, ka sūdzības iesniedzēja atkārtoti tos pašus argumentus, kuri jau norādīti sūdzībā par Lēmumu, kas tika iesniegta pirmās instances tiesā. Ņemot vērā, ka uz minētajiem argumentiem KP savu viedokli ir sniegusi jau tiesai, kura šo viedokli līdztekus sūdzības iesniedzējas viedoklim ir pareizi novērtējusi.

Papildus KP uzsver, ka lietā nav strīds par to, kā interpretējams Konkurences likuma 9.panta piektās daļas 1. un 3.punkts attiecībā uz informācijas iegūšanas veidu, jo uzskata, ka sūdzības iesniedzēja atteikuma iemesls nav bijušas šaubas par KP pieprasītās informācijas veidu, bet gan par pieprasītās informācijas apjomu un lietotajiem formulējumiem.

KP saskaņā ar Konkurences likuma regulējumu veicot tirgus uzraudzību ir tiesības pieprasīt informāciju. Savukārt, kā uzņēmums nodrošina pieprasītās informācijas sniegšanu ir jautājums, kas jāizvērtē pašam uzņēmumam, ievērojot faktu, ka KP pieprasīja nevis privātu informāciju, bet uzņēmuma informāciju, kas saistīta ar konkrētu darbinieku darba uzdevumiem.

KP secinājusi, ka SIA "Sanitex", nodrošinot KP pieprasījuma izpildi, varēja un tai bija pienākums vērsties pie konkrētā darbinieka, nodrošinot piekļuvi elektroniskā pasta sarakstei.

KP atkārtoti norādījusi, ka nav pārkāpts dubultās sodīšanas princips, jo galējais sods noteikts ievērojot LAPK 35.panta otrās daļas nosacījumus ko par pamatotu ir atzinusi arī tiesa.

Motīvu daļa

Saskaņā ar LAPK 289.²¹ pantā noteikto, apgabaltiesa apelācijas sūdzību izskata koleģiāli triju tiesnešu sastāvā, rakstveida procesā un ievērojot šā kodeksa divdesmit trešajā „a” nodalā noteikto tiesvedības kārtību.

Tiesu kolēģija uzskata, ka iesniegto sūdzību var izskatīt rakstveida procesā, izvērtējot lietas materiālus, neskatoties uz sūdzībā izteikto lūgumu lietu skatīt mutvārdu procesā. Tiesu kolēģija pēc lietas materiālu pārbaudes atzīst, ka SIA “Sanitex” pārstāves, valdes locekles S.Orlovas iesniegtā apelācijas sūdzība savos motīvos faktiski neatšķiras no sūdzības, kura 2014.gada 23.maijā tika iesniegta Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesā pārsūdzot Konkurences padomes 2014.gada 23.aprīļa lēmumu Nr.23 (3.-14.lpp.). Ņemot vērā, ka pirmās instances tiesā lietas iztiesāšana ir notikusi mutvārdu procesā, tiesu kolēģija nesaskata pamatu atkārtoti izmantot tiesības lietas izskatīšanai mutvārdu procesā.

Tiesu kolēģija novērtējusi apelācijas sūdzības motīvus un pārbaudījusi lietas materiālus atzīst, ka iesniegtā sūdzība ir noraidāma un Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 20.marta spriedums ir atstājams negrozīts.

Atbilstoši LAPK 244.pantam, institūcija (amatpersona) pierādījumus administratīvā pārkāpuma lietā novērtē pēc savas iekšējās pārlicības, kas pamatota uz vispusīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

LAPK 289.¹³ panta trešā daļa, pēc kuras prasībām izskatot administratīvo pārkāpumu lietas vadās arī apelācijas instances tiesas, nosaka, - ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš pieņemta nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Atbilstoši LAPK 289.²¹ panta piektajai daļai, šādu tiesvedības kārtību ievēro arī apelācijas instances tiesa.

Tiesu kolēģija atzīst, ka pirmās instances tiesas secinājumi, pamatojoties uz kuriem ir izdarīts atzinums par SIA “Sanitex” vainīgumu, ir pareizi un balstīti uz likuma normu jēgai atbilstošiem tiesas secinājumiem.

Pirmās instances tiesas spriedumā ir norādīts, ka tiesa ir atzinusi iestādes lēmumā (šajā gadījumā, - Konkurences padomes lēmumā) ietvērto pamatojumu par pareizu un pilnībā pietiekamu, lai izdarītu secinājumu, ka lietā ir pietiekami pierādījumi SIA “Sanitex” pārkāpuma konstatēšanai.

Pirmās instances tiesa, iekļaujot savā spriedumā šādu atzinumu ir izmantojusi savas tiesības, kuras tai ir piešķirtas ar LAPK 289.¹³ panta trešās daļas normām, turpretim SIA “Sanitex” pilnvarotā pārstāve iesniegtajā apelācijas sūdzībā pārsūdzības tiesības ir izmantojusi formāli, atkārtojot tos pašus argumentus, kas bija izteikti pirmās instances tiesai iesniegtajā sūdzībā.

Konkurences likums ir speciāls likums, kura mērķis ir aizsargāt saglabāt un attīstīt brīvu, godīgu un vienlīdzīgu konkurenci visās tautsaimniecības nozarēs sabiedrības interesēs, ierobežojot tirgus koncentrāciju, uzliekot par pienākumu izbeigt konkurenci regulējošos normatīvajos aktos aizliegtas darbības un normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā saucot pie atbildības vainīgās personas.

Konkurences likums attiecas uz tirgus dalībniekiem un jebkuru reģistrētu vai neregistrētu tirgus dalībnieku apvienību.

Tiesu kolēģija norāda, ka Konkurences likuma normas, kuras norādītas sastādītā administratīvā pārkāpuma protokolā izdarītā pārkāpuma būtības aprakstā, nepārprotami nosaka

personu un personu apvienību pienākumu sniegt informāciju Konkurences padomes izpildīdīrekcijai tādā veidā, kādā to tiek pieprasīts sniegt.

LAPK 175⁵.panta sastāvā objektīvās puses konstatēšanai ir nepieciešams konstatēt, vai faktiski ir notikusi informācijas neattaisnota nesniegšana. To, ka informācijas nesniegšana var būt attaisnojama, var secināt no KL 26.panta trešās daļas, kurā likumdevējs ir izteicies par objektīvajiem iemesliem, kuru dēļ informācijas sniegšana var būt neiespējama.

Tiesu kolēģija, izvērtējot sastādītā administratīvā pārkāpuma protokola saturu un Konkurences padomes Izpildīdīrekcijas veikto izmeklēšanas darbību protokola saturu (lietas 15.-19.lpp.) secina, ka nekādi objektīvi iemesli informācijas nesniegšanai nav konstatējami.

Kā norādīts sastādītā administratīvā pārkāpuma protokolā, SIA "Sanitex" bija iepriekš panākusi vienošanos ar KPI amatpersonām par tikšanās vietu un laiku. KPI amatpersonas ir pieprasījušas uzrādīt tikai divu SIA "Sanitex" darbinieku elektronisko pastu saraksti, ko nekādā gadījumā nevar atzīt par apjomīgu informāciju. Tiesu kolēģijas izpratnē, šādu informāciju bija iespējams sagatavot un izsniegt, vai kā norādīts administratīvā pārkāpuma protokolā – nodrošināt piekļuvi e-pasta sarakstei, nekavējoši. Ne, pirmās instances tiesā, ne iesniegtajā apelācijas sūdzībā no sūdzības iesniedzējas puses nav tikuši norādīti nekādi objektīvi šķēršļi, kas varētu būt par pamatu pieprasīto e-pastu neuzrādīšanai KPI amatpersonām uz vietas. Sastādītā administratīvā pārkāpuma protokola saturs un citi lietas materiāli norāda uz to, ka jau notikuma dienā SIA "Sanitex" darbinieki ir izvēlējušies KPI amatpersonām izklāstīt savu izpratni par KL normu interpretāciju, nevis pildīt likumīgās prasības.

SIA "Sanitex" darbinieku protokolā aprakstītā rīcība nepārprotami ir vērtējama kā informācijas nesniegšana.

Lai arī KL 9.panta normās ir aprakstītas KPI darbības, kuru veikšanai ir nepieciešams tiesneša lēmums, tiesu kolēģija uzskata, ka uz izskatāmajā lietā sastādītajā administratīvā pārkāpuma protokolā aprakstīto situāciju šīs prasības nav attiecināmas.

Kā jau iepriekš tika norādīts, SIA "Sanitex" bija iepriekš brīdināta, par KPI darbinieku ierašanos, taču kad KPI darbinieki ieradās, viņiem tika liegta iespēja saņemt pieprasīto informāciju.

Savukārt LAPK 175.⁶panta dispozīcija ir tiesību norma ar blanketu dispozīciju, tas ir – tā neapraksta pārkāpuma pazīmes, bet gan norāda uz citiem normatīvajiem aktiem, kuros šādas pazīmes ir paredzētas.

Izskatāmajā administratīvā pārkāpuma lietā par šādu likumu ir uzskatāms Konkurences likums un LAPK 175.⁶.pantā paredzētā pārkāpuma sastāva esamība ir saistāma ar iepriekš konstatēto LAPK 175.⁵.panta sastāva konstatēšanu SIA "Sanitex" darbībās. Konstatējot, ka ir ticis saņemts tiešs atteikums sniegt informācija, ir konstatējams, ka nav izpildītas KPI amatpersonu prasības.

Lēmumu saukt SIA "Sanitex" pie administratīvās atbildības pēc LAPK 175.⁶.panta un LAPK 175.⁵.panta nevar uzskatīt par dubultu sodīšanu, jo ir konstatējams, ka ar vienām un tām pašām darbībām ir realizēti vairāku administratīvo pārkāpumu sastāvi (analoģiski kā noziedzīgu nodarījumu ideālā kopība krimināltiesībās).

Sūdzības iesniedzēja argumentācija, kurā administratīvā pārkāpuma protokolā fiksētā situācija tiek interpretēta kā KPI amatpersonu pieļauts konstitucionālo tiesību pārkāpums, nav pamatota. Kā jau tika norādīts, Konkurences likums ir speciāls likums, kurš regulē īpašas valsts institūcijas darbības tautsaimniecībā notiekošo procesu kontrolē un tā normas ir attiecināmas uz speciāliem subjektiem, par kādu izskatāmajā lietā ir atzīstama SIA "Sanitex".

Ja sūdzības iesniedzēja uzskata, ka Konkurences likuma normas ir neatbilstošas Satversmei, saskaņā ar Satversmes tiesas likuma 17.panta pirmās daļas 11.punktu ir tiesības griezties tiesā ar pieteikumu un prasīt likuma atbilstības Satversmei izvērtēšanu.

Pārējos sūdzības iesniedzēja argumentus tiesu kolēģija nevērtē, ievērojot Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņas, un tieši, - kā vairākkārt atzinusi Eiropas Cilvēktiesību tiesa, no Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti sniegt atbildes uz jebkuru argumentu (skat. 61.punktu 1994.gada 19.aprīļa spriedumā „Van de Hurk v Netherlands (iesniegums nr. 16034/90)). Tiesnešiem ir jāuzklausā visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai sniegt atbildi uz katru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (skat. Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmumu lietā 10153/82 Austria).

Arī Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments savos nolēmumos ir vairākkārt norādījis, ka tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā lietas izlemšanai uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (skat. Augstākās tiesas Senāta 2010.gada 11.marta spriedumu lietā Nr. SKA-66/2010 14.pkt. ; Augstākās tiesas Senāta 2013.gada 1.jūlija rīcības sēdes lēmums lietā Nr. SKA-584/2013 10.pkt.).

Pirmās instances tiesa savā nolēmumā ir devusi atbildes uz būtiskākajiem sūdzības iesniedzēja argumentiem.

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas spriedums ir tiesisks un pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.¹²panta otrā daļas 1.punktu, 289.²¹pantu un 289.²²pantu Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģija

nosprida

Rīgas pilsētas Zemgales priekšpilsētas tiesas 2015.gada 20.marta spriedumu atstāt negrozītu, bet iesniegto apelācijas sūdzību noraidīt.

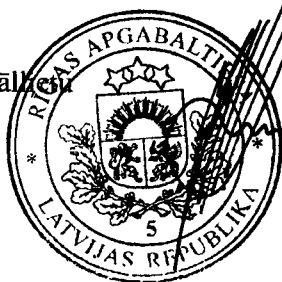
Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Spriedums sastādīts 2015.gada 11.decembrī.

Tiesnesis /personiskais paraksts/
Tiesneses /personiskais paraksts/
/personiskais paraksts/

G.Kveska
L.Šteinerte
I.Vīgante

NORAKSTS PAREIZS
Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu
tiesu kolēģijas tiesnesis
Rīgā, 11.12.2015.

G.Kveska